

Магічні таємниці мольфарів
Орест Стафійчук

Карпатський мольфар і надзвичайно світла людина Орест Стафійчук щиро ділиться давніми знаннями, старовинними текстами, примівками, які вірно служитимуть вам та вашим рідним. Прадавні замовляння для здоров'я, любові та добробуту стануть найкращим подарунком у непрості часи. Магічний захист та здійснення бажань, очищення від негативної енергії старовинним ритуалом Жива Ватра, таємні слова-намовляння, що здатні вберегти від хвороб, примівки від вроків і молитви від пияцтва, магія кохання та краси, побутові замовляння й талісмани для кар'єрного росту – таємничі знання предків допоможуть і захистять. Головне – мати добре серце та вірити в чудодійну силу Слова, яке завжди на варті благополуччя вашого роду. Орест Стафійчук – карпатський мольфар, екстрасенс та цілитель, учасник багатьох телевізійних проектів. Понад дев'ять років Орест допомагає тим, хто звертається до нього по допомогу.

Орест Стафійчук

Магічні таємниці мольфарів

© Стафійчук О., 2021

© Depositphotos.com / intueri; geraria, обкладинка, 2021

© Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2021

© Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2021

Передмова

Щодня карпатські мольфари, чарівники та знахарі звертаються до Всесвіту (Творця) через особливі коди – магічні слова. Наділені Божим даром, вони множать силу кодів у сотні разів, адже з енергетикою мольфара слова набувають ще більшої звукової вібрації та з неабиякою силою діють на Космос. Ними вони захищають себе, знімають вроки та пристріти, зцілюють від хвороб, розпалюють людські серця... Таємних слів вони вчать і людей, аби ті за потреби могли користуватися їхньою могутністю, долаючи життєві перепони.

Примівник бере свою назву від слова «примовляти» (промовляти), а людей, що знаються на різноманітних замовляннях, примовах, змовах та магічних

формулах, називають примівниками. Але вам необов'язково бути всесильним магом чи карпатським віщуном. Усі магічні тексти, зібрані з різних куточків Західної України, ви можете абсолютно впевнено використовувати в повсякденні, адже свій початок вони беруть ще з прадавніх часів, від наших з вами дідусів та бабусь. Головне – мати добре серце та вірити в чудодійну силу Слова, яке завжди захищатиме вас та ваш рід!

Від автора

Якщо десь в Україні існує чарівний світ, місце особливої енергетики, звичаїв і традицій, то це, напевно, Карпатські гори. Вони полонять душі людей, заманюють у свої тенета і довго не відпускають. Доводиться боротися з ними, домовлятися, йти на всілякі поступки, аби хоч трохи вирватися, та й то на короткий час, бо, хто заночує в Карпатах хоч раз, той повертатиметься сюди знову і знову.

Потрапляєш у гори – і опиняєшся ніби в казці, у королівстві, де свої закони та порядки, де кожного мандрівника гостинно зустрічають його жителі, пропонуючи найкращі їжу, напої та відпочинок. Горяни й справді почастиють вас усім, що є в домі, навіть якщо ви з дороги зайдете попити води. Дивно, але в горах і нині можна попроситись до когось перебути ніч, а за вечерею почути безліч легенд. А ще вам обов'язково розповідатимуть про гірських чаклунів – мольфарів, градівників і навіть злого духа Арідника.

Можливо, якщо пощастить, ви й самі зустрінете мольфара.

У наш час трохи відкрити таємниці карпатських чаклунів можуть люди, що добре знаються на цьому, і роблять вони почасти важливу справу насамперед задля збереження нашої магічної культурної традиції.

Тому перед вами моя нова робота, котра надасть змогу опанувати частинку тих знань з української магії.

Любі читачі, я щиро вдячний кожному з вас за виявлену цікавість до моєї роботи, за теплі слова на мою адресу та вашу щирі підтримку. Після виходу перших моїх книжок ще в далекому 2012 році я отримав численну кількість вдячних листів з розповідями про те, як знання в них допомогли вам у важку хвилину, як молитви та примівки стали вашими охоронцями, помічниками у важливих справах. Я читав і радів з того, що бодай маленька частинка магічних таємниць стала доступною (з Божою допомогою) всім тим, хто вірить у те, що слова можуть змінювати світ, що людина є частинкою Бога, а значить, має владу допомагати собі та близьким.

Приємно було отримати листівки з Америки та Канади. Вихідці із Західної України, які живуть зараз там, надсилали в електронних листах свої історії з дитинства та сьогодення, думки стосовно України, а особливо щедрі – деякі таємниці, котрими володіли ще їхні прадіди.

Я обіцяю, вони збережуться навіки й частково заповнять ту прогалину, яку ми маємо в нашій магичній культурі.

Сьогодні я продовжую ділитися з вами такими знаннями, старовинними текстами, прадавніми примівками, котрі, я впевнений, вірно служитимуть вам та вашим дітям. Мені хочеться, звичайно ж, розповісти більше, але не можу: дав слово не відкривати деяких секретів непосвяченим людям. Мене й так звинувачують у тому, що я припускаюся великої помилки, розповідаючи вам секрети, що це неправильно... Я отримую багато погроз тільки через те, що живу не в Карпатах, а в столиці, ще через якісь певні моменти, які, на думку деяких людей, їм краще відомі. Іноді опускаються руки, але я змушений пройти той шлях, який мені підготував Творець, і передати зібрані знання наступним поколінням.

У своїй новій роботі я орієнтуюся суто на ваші прохання стосовно тих тем, котрі вам цікаві та котрі б ви хотіли відкрити для себе. На сторінках цієї книжки я розповім вам, як правильно та з якими спеціальними магичними словами можна зірвати папороть проти ночі на Івана Купала. Вважається, хто зірве цвіт папороті, той дізнається усі таємниці чорної та білої магії і матиме успіх в усьому.

Для поціновувачів істинної мольфарської традиції буде цікавим дізнатися про старовинний ритуал очищення себе від негативної енергії, який зветься Жива Ватра. Здавна відомо, що первісний вогонь має неабияку силу очищувати своїм полум'ям та спалювати різноманітні магичні навіювання, наслані чорними магами або недоброзичливими людьми.

У ХХІ столітті людство потерпає від жакливого вірусу – Covid-19. Здається, здійснюються найжахливіші сценарії голлівудських фільмів. Я ж навчу вас стародавніх таємних слів саме від невідомої хвороби. Тільки Всевишньому відомо, скількох людей вони врятували під час чуми, вітряної віспи, сибірської виразки тощо...

Численна кількість примівок для здоров'я, любові та достатку стануть найкращим подарунком для вас у ці непрості часи. Адже навіть після найстрашнішої зливи та буревію завжди виступає сонечко. Вірте в себе. Вірте в людей.

Про мольфара

Народження мольфара

Зазвичай появу на світ людей із надздібностями знаменують певні події. Наприклад, у місцевості, де має народитися мольфар, можуть трапитися природні катаклізми, дощі та грози. Вважається, що під час сонячного або місячного затемнення народжуються особливі до ворожби люди. Поява на небі комети або інших небесних знаків, природні явища, певні астрологічні підказки теж свідчать про прихід чарівника. В обох випадках про це могли

пророкувати інші мольфари та досвідчені люди. Про це повідомлялося у снах і родичам, батькам майбутнього ворожбита.

Часто мольфари під час народження перебувають між двома світами. Клінічна смерть немовляти під час пологів може свідчити про перехід на землю Особливої Душі.

Мольфари бувають двох типів: сонячні або місячні (білі та чорні). Вони отримують свою Силу через кров (від родича) або ж навчаються цього ремесла у вчителя. Сила обов'язково віднайде того, хто претендує на неї, навіть через багато-багато поколінь. На тілі такої людини зазвичай є тавро, родинний знак, який може проявитися і після народження, і через певну кількість років. З родинним знаком приходять на світ Короновані, Родові мольфари. Ще з глибокого дитинства такі люди відрізняються своєю любов'ю до природи та інших людей. Вони завжди стоять на сторожі Всесвіту, гармонізуючи все довкола.

Навчання мольфара

Колись мольфар мав до 12 учнів – челядників, як їх називали. Найобдарованішому або ж онуку чи онучці мольфар передавав і свою Силу. Для того треба було учневі вхопитись за мізинця правої руки в той час, коли Душа покидала тіло чарівника.

Якщо мольфар отримує свою Силу від народження, через родову кров, то вже починаючи з п'яти років йому поступово відкриваються таємниці природи і людини. Він може легко контактувати з тваринами і проявити інтерес до релігії, розповідати про настрій батьків та родичів, про події, свідком яких він не міг бути, пророкувати, бачити вищі сни, чути якісь голоси... Вважається, що від семи років планетарні Духи вкладають у нього потроху й магичні знання. Їх часто передають у сновидіннях, де молодий мольфар може спілкуватися з духами своїх предків, вищими силами, бачити, читати і навіть запам'ятовувати всілякі магичні тексти, ритуали. Зазвичай дідусь чи бабуня вже знають про те, що коїться з онукою чи онуком, і крок за кроком впускають у своє ремесло, дозволяють бути присутнім на прийомі людей, аби стежити за усім, набиратися досвіду, навчатися на конкретних ситуаціях. Після досягнення молодим мольфаром відповідного віку його ведуть до Старшого на посвяту або проводять її самі.

Коли ж дитина народжується з надздібностями, має сильну жагу до окультних наук, але нікому з родичів невідомо про існування мольфарів в їхньому родовому дереві, то такого мольфара називають вченим. Упродовж підліткового віку сила обов'язково допомагає віднайти живого вчителя, а то й кількох, щоб мати змогу увібрати якомога більше магичних знань. Здебільшого молодий мольфар у пошуку істини знаходить собі таких й вивчає їхнє магичне ремесло, представляючи особливий, змішаний, магичний рід. Варто зазначити, що Сила ніколи нікого просто так не обирає. Це є провидінням Вищих Сил. Найголовніше – не загубити цей Дар, зрозуміти Його та відкрити.

Ініціацію (посвяту) у мольфари проводить Старший мольфар після того, як учневі виповнилося 30 років. Ця дата не проста. Саме після цього віку людина сприймає Світ по-іншому, і їй можна відкрити «ключі» до собі

подібних, адже з посвятою молодому мольфару відкриваються деякі потаємні знання. Йому на допомогу приходять покровителі з інших світів.

Передаючи знання, бабуся чи дідусь обов'язково благословляють учня, дають настанови та вчать, що найбільший гріх – не допомогти людині, коли знаєш як.

Життя мольфара

Мольфари зазвичай з'являються на Західній Україні, там, де зародилося мольфарство, і своє життя проживають здебільшого в цій частині країни. Вони, як і всі люди, створюють сім'ю, заводять домашніх тварин, облаштовують собі господарку. Живуть, на перший погляд, звичним життям, а поза тим, володіють дивовижними таємницями, магічними формулами, допомагаючи своїми знаннями та Силою тим, хто до них звертається.

За дружину або чоловіка мольфар собі обирає особливу людину, котра обов'язково повинна мати сильнішу за нього енергетику, добре серце і яку він не може «прочитати».

Але є особливі мольфари. Ці могутні чарівники все своє життя проводять, віддаючи себе служінню людям. Живучи без сім'ї, вони акумулюють свою енергію в роботу, мають неабиякий духовний рівень та потужну магічну Силу.

Віддавна вважається, що найбільшим ворожбитом є одинак. Кожен день чаклуни мають справу з негативом, злою силою. І траплялися випадки, що все це переходило на когось із дітей чи дружину (енергетично слабшу), а це є ще однією причиною, чому ті, хто присвячують себе магічному ремеслу, не створюють сім'ї. Окрім того, з народженням дитини частина Сили мольфара відходить від нього до наступника.

Кожен мольфар завжди має певну місію, яка дуже впливає на спосіб та місце життя чарівника. Це завдання йому дає наставник або «вкладають» в нього Духи.

Карпатські шамани насправді можуть жити і у великих містах чи навіть за певних причин переїздити за кордон. Сила завжди буде з ними незалежно від місця перебування, адже мольфар має сильний зв'язок з природою, усім живим, і віднайти його він може як високо в горах, так і серед бетонно-металевих конструкцій. Усе є творінням Господа.

Мольфари добре знаються на законах Всесвіту, і вони розвиваються так само, як це робить людство і планета Земля. У своїй практиці серед ритуальних речей обов'язково використовують предмети, пов'язані з чотирма стихіями природи. На столі ворожбита ви завжди знайдете: вогонь (свічка), воду (Йорданська), землю (замовлений кремій), метал (замовлений ніж, також градовий для керування силами природи) і ще багато іншого, з чим працює ворожбит.

Ось, наприклад, громовиці. Це невеличкі скалки з природними отворами, які відпадали від ураженого блискавкою дерева. Кажуть, що удар грому – то удар самого Бога, котрий женеться на колісниці по небозводі та стріляє блискавкою, спопеляючи все лихе, а комусь дарує й ініціацію. Громовицями

відводять зле мольфування, пристріти, поробки, вроки... і самих відьом. Якщо громовицю носити при собі, то й ніяка блискавка не страшна.

Градівники та хмарники використовують у своїй діяльності громову палицю та градовий ніж. Останній є містичним знаком на сторожі життя карпатського мольфара, заступником та вірним товаришем у практиці. Мольфар міг встромити ніж у дерево, і звідти лилося молоко, міг камінь у сир перетворити. Якщо ворожбит втрачав градовий ніж, то втрачав і свою силу.

А громову палицю отримували тоді, коли розганяли нею гадюку з жабою. Відтоді вона вже мала силу, і можна було приступати до хмар.

Мають мольфари й мосяжні персні (сплав міді, нікелю й цинку). Одягаючи їх, можна відчинити небесну браму, браму часу, потрапляючи у різні світи, у минуле та майбутнє. Вони також захищають від стріл та куль.

Життя мольфара є непростим. Тільки уявіть: щодня приймати заплаканих людей зі своїми стражданнями, бідами і негараздами.

Кожен мольфар один раз на рік проводить складний ритуал очищення. Він дуже небезпечний для життя людини, тому потребує неабиякої відваги і сил. Його проводять навесні, коли перероджується уся природа. Це обов'язково роблять перед Великоднем у час посту. Так очищується тіло й розум мольфара.

Справжній мольфар зобов'язаний знати все (як біле, так і чорне), доповнювати свої знання, вивчати цікаві йому напрями інших магічних шкіл, бо тоді він буде досить сильний у боротьбі з людськими прикрощами та бідами. Він зобов'язаний також передавати свій досвід і вміння наступному поколінню, щоб магічні знання не зникали з лиця землі. Мольфари упевнені, що, коли зникнуть їхні таємниці, настане кінець світу.

Вважають, що допомогу мольфара може отримати не кожна людина, більше того – її потрібно заслужити. До знаючих людей звертаються у крайніх випадках, і тільки тоді, коли точно знають, що саме хочуть отримати від такої зустрічі. Не забувають і подякувати чаклунам, оскільки все в цьому світі має свою плату.

Тривожити по дурницях мольфара не годиться, інакше Сила самого чаклуна може покарати людину. Не терпить вона і образ, насмішок та наклепів.

Завдання мольфара – заглибитися в людину, у суть її проблеми, допомогти розібратися й налаштувати на потрібний лад, активізувати її внутрішні ресурси, адже багато чаклунів знають, що частенько вона сама придумує собі якесь лихо, накручує себе... Мольфар намагається допомагати людині у виборі не лише її життєвого шляху, але й філософії її буття. Це не просто чаклуни чи маги, це справжні чарівники. Вони діють на людину своїми Духом, енергетикою і словом.

Справжній мольфар завжди простий у спілкуванні, але небагатослівний, суворий і в той же час справедливий, оскільки завжди відчуває речі й людей такими, якими вони є насправді. Він дозволяє людям ставитися до нього як завгодно, проте ніколи не допоможе тим, хто насміхається з нього.

Мольфари мають багато чого у своєму житті. Всесвіт, якому вони повністю віддали себе, нагороджує їх багатьма благами, адже не зможуть вони допомагати іншим, коли у самих є проблеми й турботи. Це часто самотні люди (без сім'ї), які вимушені підлаштовуватися під інших, інакше їх визнають за дурнів або, того гірше, – хворих. Вони ніколи повністю не відкривають того, що знають, бо навчені гірким досвідом. За правду їх колись виселяли і навіть вбивали.

Про мольфарство

Дорогі читачі, цей розділ я побудував у вигляді інтерв'ю для того, щоб відповісти на ті запитання, на які вам кортить дізнатися відповіді.

Хто такі мольфари?

Мольфари, як і екстрасенси та маги, є провідниками між Небом і людьми. У культурі гуцулів всяку людину, яка наділена надприродними здібностями, за звичкою називають мольфаром, або «земним богом». Кажуть, що мольфарство є окремим відгалуженням магії, яке бере свій початок від козаків-характерників. Та це неправда, воно зародилося в Карпатах ще задовго до козаків – у сиву давнину. Воно містить конгломерат різноманітних магічних течій, зокрема кельтів і друїдів, адже колись у гори кочували різні народи. Думаю, там воно обростало новим гіллям. От, наприклад, ритуали з виготовленням «вольту» (ляльки вуду) нам, простим смертним, нібито стали відомі через американські кінофільми, і прийшли вони до нас із Гаїті від тих, хто знався на магії вуду. Хоча ця релігія зародилася на Африканському континенті, а точніше, її батьківщиною вважають Бенін, проте в наших горах вже були свої такі магічні формули. Де Гаїті, а де Карпати?! Це вказує тільки на одне: математика всюди однакова, проте викладають її різними мовами, і кожен вчить по-своєму.

Лемки, бойки та гуцули – усі ці етнографічні групи зробили дуже важливий внесок у духовну та культурну спадщину України, і як прикро те, що ця душа нашої неньки потроху відмирає та зникає...

Колись давно людей, котрим приписували зв'язок із чимось демонічним, нарікали мольфарами, тобто тими, хто знався з нечистою силою. Так і з'явилося це слово, навіть маємо підтвердження цього у стародавніх українських словниках, де так і написано: мольфар – злий дух. Але це не означає, що усі злі й погані, просто люди були неграмотні, нерозвинуті, як у наші дні, а ще й церква перетягувала ковдру на себе. Ви тільки вдумайтесь: церква, яка вчить не вбивати, сама пішла колись на такий страшний гріх, знищуючи, за їхніми твердженнями, відьом на вогнищах, у воді. І все це заради того, щоб тримати владу у своїх руках, щоб люди не йшли за іншими, хто щось знав. Про це страшно й говорити. І чи не розплачується людство великою ціною за таке складним теперішнім сьогоденням?

До речі, ви знали, що відьомські процеси були й в Україні? Так, наприклад, у 1634 році три львів'янки – Єва Грубарка, Єва Питлоха та Доротея Смоличка – були піддані тортурам на дибі за звинуваченням у заповіданні смерті через

магію. На суді жінки заявили, що оббрехали себе, бо не витримали болю. Але їх все одно стратили.

А в 1730 році кременецький шляхтич Лукаш Малинський звинуватив свою піддану, Марину Перисту, у спробах зачарувати його. Жінка з Божою допомогою витерпіла усі муки, навіть тортури вогнем, та вини своєї так і не визнала. Зрештою їй відрубали голову.

Гадаю, ви й самі усе розумієте. Колись так мстилися, впливали на ворогів. Якби у XVII столітті приземлився звичний нам літак із пасажирами десь посеред поля, людей, які вийшли б з нього, назвали чортами та дітьми диявола і спалили б на вогнищі чи закидали камінням.

Історія розповідає, що одними з найвідоміших козаків-характерників були козак Мамай та Іван Сірко. Саме Іван Сірко за час свого отаманування перемагав усі битви і бої з ворогами, бо, за переказами, звідкись знав усе наперед. Кажуть, що Сірко володів такою силою, що вмів перетворюватися навіть на вовка.

Мольфари знаються із силами природи, вміють наганяти дощ та розганяти хмари, замовляти людей на любов, успіх, зцілювати від хвороб, але також добре вміють і нашкодити людині, тому їх поділяють на добрих і злих. В інтернеті написано, що мольфар походить від слова мольфа (замовлений предмет). Не перестаю дивуватися таким «глибоким» дослідженням, бо все це якраз навпаки: поняття «мольфа» походить від «мольфар», який, власне, і замовляє предмет. Слід зазначити, що мольфари бувають або вчені, тобто ті, хто навчився магічного ремесла, або природні – ті, хто набув свої знання спадково.

Сьогодні стверджують, що мольфарів взагалі не існує, та запевняю вас: це не так. Вони як були до нас, так і будуть у майбутньому, бо їх народжує карпатська земля. Піклуючись про своїх дітей, сама Природа народжує людей із різними неймовірними здібностями, щоб вони допомагали зцілювати душу й тіло собі подібним.

То як саме вам відкрилися ці знання?

Я багато років досліджував карпатську магію. Маючи можливість подорожувати, я об'їздив усю Західну Україну в пошуках чарівників, магів та мольфарів. Дякувати Богу, мені вдалося поспілкуватися із винятковими людьми, котрі поділилися зі мною своїми знаннями. До речі, саме спілкування з ними і спонукало мене стати на шлях мольфарства. Також у мені жевріє родова Сила, ще за мною стоять Духи тих мольфарів, які благословляли мене, коли я ставав на цю стежку.

Як саме відчуваєте цю Силу і що вона значить для вас?

Сила – то немов жива енергетична істота, котра живе усередині. Мені здається, що моя сила й моя душа становлять єдине ціле, бо коли я відчуваю душевне піднесення, то й моя сила стає більшою. Вона стимулює до добрих

вчинків, розкриває таємниці, підказує, яку саме молитву чи примівку застосувати для допомоги конкретній людині.

Сила запрограмована тільки на життя, тому й передається із покоління в покоління. Якщо сила перейшла до вас не спадково, а в результаті якогось випадку, то вам все одно доведеться комусь її передавати. Людина, котра має її, не помре доти, поки не передасть її іншій людині. Таку людину треба дуже ретельно обирати, бо під час передання сили та певних знань людина може не витримати такого навантаження.

Чи мають мольфари духів-помічників?

Так. Якщо коротко, то перший – це Дух-Покровитель, який приходить під час ініціації. Ним може бути хтось із лику святих, ангелів, архангелів. Другий дух-помічник – це зазвичай дух померлого родича чи іншого мольфара. І є також тотемний дух. Під час медитацій карпатські шамани споріднюють себе з якоюсь твариною, припустимо з котом чи птахом. З часом вони набираються тих якостей, котрі притаманні цим тваринам, можуть навіть подорожувати світами у їхньому вигляді або серед живих. Ви чули, напевне, про те, як козаки-характерники, що володіли цими таємницями, перетворювалися на вовків. І це правда.

Хто сильніший у мольфаруванні – чоловік чи жінка?

Якщо чесно, це залежить не від статі, а від навичок носія магічних традицій. Кожен сильний у тому, до чого має хист. Проте найвідоміші маги усіх часів – це переважно чоловіки. Жінкам через їхні емоційні стани найкраще вдається екстрасенсорика, віщування, ворожіння на картах.

А в чому секрет сили мольфара?

Мало хто замислюється над тим, що, розмовляючи, ми не тільки передаємо інформацію чи обмінюємося думками, а ще й транслюємо одне одному певний емоційний стан. Усі мольфари, маги та чаклуни дуже добре володіють секретом сили слова й мають розвинутий дух, а це робить їх потужними механізмами, що здатні відчиняти двері до Господа. Скажімо, їм це дано. Комусь дано вчителювати, комусь – робити надскладні операції на тілі людини, а когось чує Космос. Богом усе продумано.

Наведу приклад. Щось подібне ми бачимо на свято Водохреще (19 січня). Саме після молитви, звукового коду і через сильний енергетичний простір вода в цей день набуває унікальних властивостей. Їх навіть вивчають вчені. І вони довели, що ця вода змінює свою структуру. Так само мольфари через спеціальні слова в певні дні можуть жити собою не тільки слова, але й предмети.

Вважається, що релігія та магія – речі несумісні. Як ви ставитеся до того, що саме мольфарство пов'язане з релігією, та чи законне таке поєднання?

Не тільки мольфарство так тісно переплітається з релігією. Я вже згадував магію вуду. Вона набула статусу релігії на частині африканського континенту та на Гаїті. Такі самі поєднання ми можемо знайти і в країнах Азії. Поєднання релігії та магічних практик не є незаконними, бо це і є першоджерелом усього.

Між іншим, поміж багатьох святих, які зараховані до лику святих, відомі такі, хто лікував і зцілював людей. Хто цікавиться цією темою, почитайте також більше про життя Ісуса Христа. Нам розповідали тільки окремі деталі про Його народження і той вік, коли Ісусу було тридцять три роки. Саме тоді він входив у Єрусалим, і його зустрічали як короля, засипаючи дорогу пальмовим гіллям. Та чим він заслужив таку шану від людей і неприязнь від фарисеїв, тобто церковнослужителів? Що було в період, котрий з певних причин не висвітлює церква чи Біблія? Також поцікавтеся долею Петра Могили. Саме він відкрив в Україні Києво-Могилянську академію та був знаним магом на Русі, а його книга «Требник Петра Могили» – це наче посібник з різноманітних духовних, церковних приписів та магічних практик. І декотрі з них ми з вами використовуємо й донині.

Я вважаю: якщо релігія, чаклунство чи вірування не суперечать основним законам Всесвіту, а, навпаки, ще й допомагають людям краще пізнати себе, повніше досягнути задум Творця, то про яку незаконність може йтися чи про які гріхи? Це все розмови недалеких людей.

Що для вас є Бог?

Господь Бог, Творець усього видимого й невидимого, у розумінні знаючих людей є уособленням Божественної Енергії, або Космічної, якщо хочете, яка є в усьому, що нас оточує, та може являтися у вигляді старця з громовим голосом і яснішим за Сонце обличчям, котрого й не видно навіть задля того, аби такий контакт був зрозумілішим для нас людей.

Чи кожна людина може стати магом, екстрасенсом, мольфаром?

Узагалі, кожен має набір таких знань, бо всі ми від божественного начала йдемо. Але для цього треба багато працювати над собою та розвивати силу духу. Можна витратити все життя на відновлення цих знань, а в результаті не дістати від них жодного задоволення, бо самі по собі ці знання нічого не варті. Цінність таких знань полягає у вмінні їх використовувати. Мольфари навчаються цього все своє життя, і що раніше вони стають на цей шлях, то краще пізнають істину, бо їхня сила також росте та збільшується щороку.

Що порадите новачкові, який вирішив взятися за вивчення магічних практик?

Основне неухильне правило – не нашкодь. Для мене магія – це наче акт любові. Багато людей вважають, що магія допоможе їм розбагатіти, чи стати щасливими, чи вони зможуть керувати іншими людьми. Такі особи одразу приречені на провал. Нічого такого насправді немає, і все має свою ціну... Також рекомендую багатьом ворожбитам зняти із себе ореол таємничості та заслужити довіру людей своїми справами, а не костюмами та магічною атрибутикою.

А що може стати на заваді мольфару для правильного здобуття інформації?

Люди помилково вважають, що екстрасенси повинні бачити геть усе і всіх. Варто пам'ятати, що екстрасенси та мольфари є провідниками між людьми, що до них звертаються, і вищими силами, а тому їм посиляють саме ту інформацію, яку відкриває Господь і яка необхідна в конкретний період часу. Мольфар – це особа, що дуже тісно пов'язана із матінкою-природою, а тому його основне завдання – визначити головну проблему людини та способи, як їй допомогти. Решту він може оминати своєю увагою.

Уявіть, якби ви знали про все та бачили кожную людину наскрізь, то ви б просто збожеволіли від такої кількості інформації та захворіли б від виснаження. У роботі мольфара є багато перешкод, котрі заважають йому. Це й відсутність відповідного настрою, втому, несприятливість дня. Іноді заважати може й людина, що звернулася до нього. Трапляється, що людині не можна чогось знати, а тому інформація не відкривається. Якщо той, хто постукав у двері до мольфара, сп'янілий або вживав багато м'ясної їжі перед прийомом, це також заважає зчитувати ауру. Є особи з «важкою» енергетикою, почасти вони замкнені для зчитування, а тому, підключившись до них, мольфар не завжди може вхопити щось конкретне чи значуще. Трапляється, що людина спеціально дає брехливу інформацію, підсовує світлини мертвих, акторів, щоб перевірити здібності мага. А цього в жодному разі не слід робити, бо сила мольфара може не схотіти допомагати й навіть покарати такого жартівника. Стосовно фото можу сказати, що воно зберігає усю інформацію про людину, яка зображена на ньому. Коли фотографування дісталось Карпат, то гуцули боялися фотографуватися, бо добре знали, що недруги, маючи їхнє зображення, могли нашкодити. Світлина є фантомом людини, завдяки їй ясновидець може відчувати багато чого, але й тут існують певні перепони. Перш за все – давність конкретної світлини. Найкраще зчитувати інформацію з фото, котрим не менше п'яти років.

Упродовж свого існування людство переживало безліч катаклізмів. Люди гинули через природні катаклізми, хвороби, війни. Чому Бог допускає все це, чому Він не захищає людей від таких страждань?

Я усім кажу, що Всесвіт – це як механізм годинника. Він працює злагоджено, допоки його пошкодять. Коли Вселюбивий та Всезнаючий Творець створював модель Всесвіту, він закладав спеціальні правила й механізми (закони), які й допомагають тримати його в рівновазі та життєдіяльності. Без них усе б давно вимерло.

Справи Господні навряд чи стануть колись нам зрозумілими, але ми можемо намагатися осягати їх, на те ми й люди та маємо розум. Я впевнений, що ми живемо в упорядкованому хаосі, де кожна наступна подія є результатом попередніх. Інакше кажучи, людство отримує те, що саме й спричиняє. Це глибока філософська тема, але гадаю, ви розумієте, про що я...

Хочете сказати, що людина сама в усьому винна?

Десь так і є. Окрім того, люди часто забувають, що якщо вірити в Бога, то не слід забувати й про Сатанаїла, котрий є антиподом Творця. Ці сили також чинять колотнечу серед людей. Якщо людина втручається в добре відрегульований механізм, то він виходить з ладу, у результаті – повені, засухи, хвороби, техногенні катастрофи. Слід пам'ятати, що за все доведеться сплачувати велику ціну. Нині покійний мольфар Михайло Нечай завжди казав: «Природа – то ми, а ми – то природа, якщо ми будемо з нею боротися, то вона нас покарає як сурова мати».

Ви маєте справу з різним негативом, порчею, прокляттями. Невже й справді так просто одна людина може нашкодити іншій?

Більшість людей вважає, що порчі не існує, що їм ніхто не може завдати шкоди і взагалі – буцімто все вигадки. Та, на жаль, поробка існує насправді. Чорні мольфари можуть знищити людину за декілька діб, для цього вони застосовують спеціальні обряди та заклинання. Трапляється й так, що маг може завдати смертельного удару навіть силою думки. Щоб поробка мала дієвий результат, у мага повинен бути контакт з жертвою. Саме тому людям підкидують усілякі замовлені предмети (цвяхи, нитки, голки) або ж беруть для наведення порчі одяг людини, її волосся чи нігті. Поробку можуть чинити за допомогою фотографії чи наслати її через вітер. Такого роду ритуали виконують здебільшого вночі, при цьому маг звертається до нечистих духів, і неважливо, де перебуває жертва навіювання, хоч за тисячі кілометрів. Негативна енергія, спрямована магом, усе одно її знайде та проникне у біополе людини. Але якщо на людині стоїть оберіг чи відповідальний захист, то ця негативна енергія не зможе пробити ауру людини та вертається до того, хто її наслав. Особливість таких ритуалів полягає ще й у тому, що порчу можна наслати не тільки на людей, а також на тварин чи предмети домашнього вжитку, авто й увага (!) – на ваші справи. Живуть собі люди, та раптом у їхньому житті починають коїтися речі, яким вони не в змозі дати жодного логічного пояснення.

А як саме можна захиститися від поробки?

Для того щоб убезпечити себе від можливих проклять та замовлянь чи просто від людського негативу, необов'язково бути всесильним магом. Перш за все знайте, що для захисту від пороблень треба підтримувати на належному рівні свій психологічний стан, адже під час наведення на людину всілякої поробки головний удар приймає на себе її енергетичне поле, тому найсильнішим захистом від подібних навіювань є високий рівень духовності людини та віра

в те, що вам ніхто й ніщо не зашкодить. Читання псалмів, молитов, спеціальних примівок, носіння оберегів та талісманів також позбавлять вас від негативу. Саме тому я ділюся з вами деякими таємницями на сторінках своїх книжок, адже хочу, щоб ви могли захистити себе...

Також зазначу, що існують колективні вроки, які здебільшого уражають зірок, політиків або керівників якихось департаментів, спортсменів, загалом тих, хто постійно перебуває у контактах з великою кількістю людей. Ці вроки за своєю силою порівнянні із порчею. Їх не завжди може визначити навіть досвідчений мольфар. Людям, чия зірка сяє яскравіше за інших, треба бути пильними та знати різні способи зняття вроків, пристріту і проклять.

Цікаво, що всі поліцейські мають вроджений захист від негативу, проте у них важкі долі через свою роботу і той хрест, який вони несуть. Але я знаю багатьох неймовірно добрих та чуйних людей, що працюють у цій сфері, та радий, що такі люди стоять на сторожі закону...

Невже талісмани можуть впоратися із подібними зазіханнями?

Виготовлені зі знанням усіх тонкощів мольфи-обереги можуть повністю захистити вас від впливу негативної енергії. Мольфи, які замовлені в Карпатах, мають неабияку силу, бо мольфар закладає в них свою енергетику. Зазвичай такий оберіг містить кілька символічних складових, до того ж такі обереги виготовляють окремо для кожної особи з урахуванням її потреб.

Оберегом чи талісманом може слугувати будь-що, що має для вас сакральне значення, це навіть може бути якийсь подарунок товариша чи запонка.

Чи справедливо брати плату за такі послуги?

Чомусь у розвинених країнах немає нічого дивного в тому, що люди відвідують психологів та оплачують їхні послуги, і це зовсім не дешево. В Україні ці люди поки не прижилися. Їхню роль виконують ворожбити, котрі, щодня маючи справу з долями людей, а значить, і з різними сценаріями розвитку та моделі поведінки інших, користуються не тільки вродженим талантом і багаторічними напрацюваннями, а й таємними знаннями, молитвами, магічними формулами. Тож немає нічого дивного в тому, що людина, котра присвятила цьому своє життя, бере за це плату. Це теж робота. Це місце ще посідають священники. До речі, за кордоном талановиті ворожбити на вагу золота, проте їх там дуже мало. А психолог чи парапсихолог не відмолить вам вроки чи ружу...

За давніми традиціями, колись маги були у великій шані, люди знали, що прихильність можна отримати, якщо проявити піклування про стареньку бабусю чи дідуся. Окрім того, вважається, якщо таку роботу не оплатити, то вона буде пустою, даремно витраченим часом як для мольфара, так і для людини. Адже, щоб отримати щось, треба віддати щось натомість. Пригадуєте, як у казках, де чітко відображено закони природи: для того щоб одружитися на принцесі, юнак долав тридев'ять земель, боровся з триголовим драконом,

тобто проявляв свій розум, кмітливість, а значить, витрачав енергію.. Так само і в магії.

Найгірше, що, допомагаючи безкоштовно, ворожит може перетягнути на себе біду людини чи поробку, його можуть переслідувати ті невдачі, які він взявся вирішити людині. А ще, звісно, усі хочуть дива та гарантії, хоча їх вам навіть лікарі не дадуть.

Про духовне очищення

Весна для мольфара – це період трансформації та регенерації. Ніби після зимової сплячки, він набирається нових сил, як і сама природа.

Мольфар, власне, і є природа, а точніше – її часточка. Нею є й усі ті, хто мають зв'язок із Силою, з тим могутнім егрегором Віри, віри в надприродне й таємниче.

Є період Великоднього посту. У цей час знаючі люди проводять ритуали очищення та відновлення, набираючись сил на увесь наступний рік.

– Ви ходите у гори на дванадцять діб. Що це для вас значить? – запитав я якось у мольфара Михайла Нечая.

– Це час, коли я відновлююся, – відповідає він мені.

– Як саме? – цікавлюсь.

– Усе дуже просто: варто просто розчинитися у просторі, стати частиною природи та зуміти проникнути у кожного свого пацієнта і в тих, хто має прийти цього року. Відчути їх.

– Ви завжди відчуваєте, хто до вас прийде та з якою бідою?

– Здебільшого так. Я відчуваю це. Я отримую ці знання зі своєї матриці під час оновлення.

– Це може робити кожен? Що це значить конкретно?

– Молодий чоловіче, це так просто не поясниш, це необхідно досягнути усім своїм еством та душею. Одного разу настає момент, коли ви потерпите через перевантаження, вам захочеться спокою та, можливо, ви схочете припинити будь-яке спілкування з людьми. І це нормально, бо ми маємо справу з великою кількістю тих, кому потрібна допомога. І ми дуже виснажуємося через це. Через якийсь час настає момент істини, коли, щоб вижити, мати силу йти далі, необхідно замкнутися в собі, відновити свою силу...

– Це може робити будь-хто? – не витримую, оскільки сам давно відчуваю потребу в цьому.

– Гадаю, що так, кожен. Ці практики схожі на медитації, самогіпноз, і вони будуть потрібні людям у майбутньому. Я б радив опановувати їх зараз.

– Але небагато людей зможуть перебувати так довго на самоті без їжі та води.

– Це до снаги духовним людям, іншим варто дотримуватись таких правил бодай один день... Я от, наприклад, знаю одну таємну печеру й облаштував її для цього. Там мене ніхто не може потурбувати. У ній я перебуваю дванадцять діб, іноді менше чи більше. За цей час я перенароджуюся, а також спілкуюся зі своїм духом-покровителем.

– Ви викликаєте його?

– Ні, він сам приходить до мене. Якщо очиститись, тоді до вас можуть спускатися світлі духи та янголи...

Після цієї розмови, яка відбулась з нині покійним мольфаром Михайлом Нечаєм, минуло понад десять років. Але вона актуальна й донині. Я все більше помічаю людей, які на певний час ніби занурюються у себе. Я й сам такий, хоча й проводжу спеціальні техніки щороку. Змінюється час, змінюються й можливості людей. Бережіть себе та завжди знаходьте час на відновлення своїх сил. Не бійтеся здаватися дивакуватими чи бути незрозумілими. Ваш комфорт, а також душевний комфорт ваших близьких має бути на першому місці.

Мольфа

Мольфа – це спеціально замовлений предмет або якась річ, котру людина може носити із собою, зберігати вдома, в автомобілі, використовуючи як оберіг від уроків і нещасть. Мольфи використовують для насилання як позитивної енергетики, так і негативної, тож мольфи бувають «білими» та «чорними». «Білі» мольфи приносять людині лише добрі здобутки, а «чорні» – тільки лихо. Інакше кажучи, характер мольфи проявляється залежно від ситуації та мети, для якої її було створено. Є мольфи на любов, на удачу, на захист від чорних сил, на зміцнення здоров'я, а є такі, що приносять своєму володареві біду, хвороби або й смерть.

Мольфа – це зроблений мольфаром оберіг, душа чаклуна, якою він ділиться з людиною. Такий оберіг спроможний захистити свого господаря від багатьох неприємностей.

Талісмани, обереги, мольфи, іменні ікони з давніх-давен використовували в різних релігіях та культурах, що свідчить про їхню силу та ефективність. Наділяючи обереги захисною силою, чаклуни енергетично заряджають їх на виконання певної функції залежно від потреби, що забезпечує їхню дієвість.

Правильно, зі знанням усіх тонкощів виготовлені обереги, амулети чи талісмани можуть повністю захистити вас від лиха та впливу негативної енергії. Мольфи, заговорені в Карпатах, мають неабияку силу, бо мольфари закладають у них неймовірну енергетику, настільки потужну, що її несила здолати жодному магу. Зазвичай такий оберіг має декілька символічних складових. Виготовляють такі обереги для певної особи з урахуванням стану її психіки, здоров'я, фізичних показників, віку та сили опору біополя.

Вам зовсім необов'язково звертатися до чаклуна, щоб мати свій оберіг. Його можна виготовити власноруч, наділивши притаманною лише вам енергетикою.

Перш ніж взятися за виготовлення мольфи, необхідно повністю очистити свої думки, сконцентрувавши увагу тільки на виготовленні оберега. Створюючи амулет, ви не просто виготовляєте якусь звичайну річ. Підійдіть до цього творчо, з душею і натхненням. Сприймайте оберіг як живу істоту, наділіть його розумом і відчуттями, характером і своєрідними особливостями. Вірте у те, що він справді захистить вас від насланної біди, допоможе у здобутках.

Спершу необхідно точно визначити функції амулета й для чого його буде призначено (для захисту, від пристриту, для привертання успіху). Щойно вибір зроблено, можна замислитися над тим, з якого саме матеріалу має бути наш амулет. До речі, багато людей носять на собі захисні обереги – срібні та дерев'яні прикраси – і навіть не здогадуються про це. Якщо ви не любите носити срібні каблучки або сережки, дерев'яні намиста чи браслети, то можна зробити оберіг, який не буде помітний, але від цього не стане менш ефективним.

Завжди можна носити із собою в маленькій нагрудній кишені срібну монету або шматок дерева – вони стануть гарним захистом для вашої енергетики. Особливо сильні такі породи деревини: береза, кипарис, дуб або вишня. Оберегами служать речі зі святих місць, навіть чиїсь подарунки.

Є важливе правило, яке потрібно запам'ятати тому, хто хоче створити власний талісман: головним для будь-якого оберегу є контакт з його господарем, настроїм, з яким його створювали, та цілковита впевненість у його дієвості.

Мені дуже часто доводиться створювати для людей різні мольфи. До кожної створеної мольфи я беруся з особливим настроєм. Вкладаючи в неї все своє тепло, всю душу, я напевне знаю, що така мольфа обов'язково допомагає людині. І мені дуже приємно, коли люди, для яких я створював мольфи, згодом приходять до мене з подякою та на радіощах розповідають про те, як поведуться їхні обереги, як допомагають їм у складних ситуаціях.

Якщо ви зібралися замовляти собі оберіг, то перш за все треба ту річ, яку обрали для амулета, потримати над вогнем. Вважається, що вогонь очистить її від усього нечистого і надасть більшої енергетичної сили, дієвості. Промовляючи примівку, низько наклоніться над мольфою та оберіть будь-яку важливу та символічно значущу для вас мету замовляння. Треба, щоб ваше дихання торкалося мольфи. Окропіть освяченою у церкві водою або водою, яку ви особисто заговорили. Це надасть мольфі ще більшої сили.

Якось до мене прийшла одна пані й попросила створити кілька мольф для своєї родини. Треба зазначити, що кожен талісман я виготовляю індивідуально, на ім'я, яке було дано людині під час хрещення, бо саме за цим іменем Бог розпізнає душу. Мені було дуже прикро, коли ця пані так і не прийшла, щоб забрати мольфи.

Я дивився на них із жалістю та болем, розуміючи, що доведеться їх знищити, бо іншим людям вони просто не підійдуть і ніколи не подарують жодної користі.

Як робитимете мольфи для людей, не знаючи їхніх імен, то промовте: «Для кого роблю, для того й буде. Амінь».

Поклавши праву руку на мольфу, промовляйте тричі:

Не буде мені лиха
Ні високо, ні низько,
Ні під небом, ні на землі,
Ні в оселі, чужій чи своїй,
Ні в дорозі, далекій чи близькій,
Ані поміж людей чи рідні.
Слова мої міцніші за каміння.
Амінь. Амінь. Амінь.

Про домовика

З листа:

«...У мене склалося таке враження, що вдома живе невидимий кіт! Постійно чую незрозумілі стукіт та гуркіт, зникають речі, декотрі досі не знайшла. А якось уночі щось гупноло на груди й заважало дихати, страх паралізував, я почала читати молитви, і якось відійшло це від мене, щось таке волохате...»

Домовиком називають хатнього духа, він піклується про господаря, стежить за порядком та допомагає у всьому, або ж навпаки: шкодить, якщо люди ведуть неправильний спосіб життя.

Зазвичай домовик – це невидима енергетична істота, яка може являтися господарям, провіщуючи в такий спосіб настання якоїсь біди, або може з'явитися перед тим, кого любить. Кажуть, що його здатні побачити праведні та безгрішні люди, зокрема діти та свійські тварини.

Якщо в домі панують бруд, лайки, злидні, тоді домовик пручається, він шкодить господарям, намагаючись привернути увагу до того, що треба щось змінювати, налагоджувати стосунки.

Кажуть, що він, як невелика тінь, схожий на силует людини, інколи зі світними очима. Часом домовик схожий на господаря, може поставати у подібі чоловічка або дідка, іноді – як сірий чи білий кіт, собака, теля, зрідка – птах, вуж. Здавна відомі перекази, що домовик – то дещо безформне й волохате або що він здатний з'явитися у будь-якій подібі. Найчастіше він діє вночі та ввечері, хоча може проявити свою присутність у будь-який час. Побачити домовика можна, наприклад, на Страсний четвер, а також Щедрий вечір. Зазвичай домовики живуть на горищі, коло покутного вікна, у печі, у запічку, під піччю, у комині чи біля нього.

Щоб у домі був мир та злагода, старі люди задобряли домовиків. Ставили ім у правий кут на кухні їжу, солодощі, молоко. До цього духа можна звертатися й у горі, яке могло спіткати родину: чи то яка хвороба, чи позбавлення волі члена родини. Колись давно його просили про все, і він допомагав.

У Карпатах і на суміжних територіях відомі вірування в годованця. Але його не треба плутати з домовиком. Згідно з магічними практиками, годованця призивають чи створюють самі. Його годують несоленою іжею, а він натомість допомагає в хатніх справах та сприяє багатству, владі свого господаря. Він також розуміє людську мову й сам може з вами розмовляти телепатично. Годованців мають чорні мольфари. Зазвичай куряче яйценосять під пахвою певну кількість днів, потім створюють обрядовості, і з яйця вилуплюється якась тваринка, яка й служить людині. І Боже збав її прогнати чи нашкодити!

Якщо виникала потреба захиститися від негативних чи ворожих дій домовика, висвячували хату, творили молитву, використовували різні магічні ритуали. Характерним було й обсіпання хати освяченим маком, подекуди практикували обкурювання оселі чортополохом чи яким-небудь ядучим димом. А як хотіли відвадити домовика від худоби, над дверима стайні наліплювали хрестик зі смоли.

Коли вам шкодить домовик або ви просто хочете його задобрити, то приберіть у домі, запаліть на обідньому столі три свічки, поставте перед собою кілька цукерок, печиво, тарілку молока й промовте тричі спеціальну примівку. Ласощі поставте у правий кут кімнати, де, за вашими спостереженнями, любить бути домовичок, або у правий кут кухні, сіней чи горища.

До речі, уособленням домовика є кіт. Відомо, що коти бачать духів та привидів, тому ті їх бояться. Коли у домі заводять kota, хатній дух ніби відходить на задній план, щоб не бути поміченим, бо через незнання господарі можуть його й прогнати, сплутавши з якоюсь нечистою силою.

Господар-домовик,
Прийди на крилечко,
На світло свічечок!
Прийди такий,
Який ти сам.
Я тобі гостинця дам.
Підсоби, поможи,
В моїй хаті добро твори.
Відведи горе,
Від моєї сім'ї,
Від мого двору.
Во ім'я Отця, і Сина,
І Святого духа. Амінь!

І знаєте, завдяки своїм спостереженням, розповідям мольфарів та знаючих людей я зробив висновок, що раніше люди більше вірили у природних істот, а тому ніби живили їх своєю енергетикою. Сьогодні вони відмирають, як і боги Олімпу, бо люди не вірять у таку бувальщину. Проте хтось не вірить і в Бога, але це не означає, що його немає. Ми самі підживлюємо ту чи іншу примівку чи навіть енергетичну істоту, адже будь-що – це завжди є енергія. Вірте і за вірою вам воздасться!

Про майбутнє

Я завжди чую багато запитань стосовно майбутнього людства та планети. Людям цікаво, чи настане кінець світу і коли саме. Деякі запитують про якість життя через кілька десятиліть, адже, на їхню думку, усе тільки погіршується! Епідемії, хвороби, війни, військові конфлікти, розвиток технологій лякають багатьох із вас. Тільки уявіть, що є люди, котрі відмовляються народжувати дітей, бо вони не хочуть, аби їхні нащадки жили в тому кошмарі, якій вони собі вже напроорочили. А це означає, що наближаються такі часи, про які говорили ще старі люди.

У попередній книжці я наводив стародавній матеріал про початок і кінець світу, і у вас, дорогі читачі, виникли запитання.

Коли я ще був маленьким хлопчиком, бабуся розповідала про Судний день, про те, що згодом настане кінець світу, спуститься з небес Ісус Христос, Син Божий, ділитиме людей направо і наліво, і воскреснуть мертві...

Уже тоді, у п'ятому класі, слухаючи ці слова, я бачив видіння далекого майбутнього, і ці відчуття не полишають мене й донині! Я бачив, що справді настане час, земля стане не придатною для існування людей на ній. Очевидно, для того Вселюбивий Батько, Всезнаючий наперед Творець Всесвіту й створив інші планети та галактики, щоб вберегти своїх дітей від загибелі, щоб дати їм можливість жити далі й прославляти Його могутність та розум. Я бачив, як з неба спускаються кораблі та забирають людей на іншу планету, щоб переселити їх туди. Сьогодні це здається вигадкою кіносценаристів та сюжетом фільмів у стилі фентезі, але згадаймо старі добрі картини, такі як «Зоряні війни» чи «Стартрек». Ці стрічки містили таку інформацію, яка здавалася неможливою. А тепер? Чи не планетарні духи вкладають у голови талановитих письменників, науковців, режисерів і навіть бізнесменів усю цю інформацію, аби потроху готувати людей до того, що має бути? Гадаю, так і є! Бо знаю це! Так само і те, що жодна волосина з голови людини не впаде без відома Господа Нашого, або, якщо хочете, Космічної Енергії, адже Бог – це енергія!

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=66362960&lfm=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.